

TERTÚLIES DE LITERATURA CIENTÍFICA (TLC)

Relats de la Categoria 1 (3r d'ESO).

Modalitat B (Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?)

<http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Julita Oliveras - julita.oliveras@uvic.cat

Coordinadora del programa Ciència i Societat - Difusió d'activitats científiques – EPS - UVic:

- Projecte del Mercat de Tecnologia d'Osona - UVic - <http://mon.uvic.cat/mdt/>

- Projecte de les Tertúlies de Literatura Científica (TLC) - UVic - <http://mon.uvic.cat/tlc>

Atenea Malmierca - atenea.malmierca@uvic.cat

Becària del Programa Ciència i Societat - Difusió d'activitats científiques – EPS - UVic

Participació en el projecte de les TLC - UVic:

Josep Ayats - josep.ayats@uvic.cat

Jordi Solé - jordi.sole@uvic.cat

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

Any 2050

20/5/2050 – Districte núm. 63

Els robots s'han apoderat de la raça humana, actualment quasi inexistent. Els supervivents que queden estan separats en diferents districtes, dels 63 que hi ha. Els 63 supervivents estan comunicats via "walkie-talkie" i estan ideant un pla per trobar-se i enfrontar-se als robots en una tercera Guerra Mundial. Ha de ser un pla infal·lible, ja que, si alguna cosa falla o va malament, els humans desapareixerien per sempre.

Es va decidir, entre tots, trobar-se en una cabanya subterrània del districte 63. Aquesta no era massa espaiosa, ni la més idònia per a la reunió, però tenia un detall que les altres no tenien: un detector de moviment a l'entrada que revelava tot tipus d'ésser no desitjat, com robots enemics.

El dia de la reunió tots estaven entusiasmats, però també atemorits pel que pogués passar.

Com que enfrontar-se a un exèrcit de robots d'aquelles dimensions no era gens fàcil, van pensar atacar-los pel seu punt més dèbil, la CMEP (Central de Mecanismes Essencials Protegits). Allan, del districte núm. 5 era informàtic i en va poder aconseguir els plànols sense cap problema. Amb els plànols, tot se'ls va fer més fàcil, ja que coneixien parts de l'edifici que no tenien robots de vigilància, com l'accés a una porta de la part posterior de la Central, que anava directament a la sala de càmeres de vigilància, que seria per on entrarien i seguirien pels passadissos fins arribar a la Sala de Màquines Principal. També havien de tenir en compte que, pel camí, podrien trobar-se amb alguns robots que els impedirien el pas. Però no serien gaire molèstia ja que ells eren 63 i tenien les de guanyar. Una vegada a la Sala de Màquines l'únic que havien de fer era prémer el botó de reinici dels robots, desactivant així pràcticament tots els robots, excepte alguns de més moderns que disposen d'uns sistemes de reinici propi.

Tot el pla va anar sobre rodes, van aconseguir arribar fins a la Sala Principal sense cap mort ni ferit, van reiniciar els robots i, a més, van millorar les seves armes amb les d'ells. Tot el món es va apagar durant un instant; quasi tots els robots també ho estaven i la humanitat salvada; objectiu assolit. Per desgràcia, al sortir de la Central per veure les destrosses i restes de robots, se'n van trobar un d'últim model, que no estava apagat, és a dir, tenia un sistema de reinici propi i va matar els primers del grup, del districte núm. 1 i 2. Tot i així, van salvar la raça humana; durant un temps més...

Fi

Pseudònim: Leoj

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

Jowie, el robot

Hola! El meu nom és Jowie i tinc 986 anys. Vaig ser creat per uns científics a un taller secret amagat pel FBI l'any 2014 i em posaren el nom de 'Jowie, el robot'. En aquells temps, recordo que no van fer públic l'existència d'un robot que sabia cuinar, netejar les cases i fer tota mena de treballs fins l'any 2020 ja que molts científics deien que seria una catàstrofe, que substituirien molts humans en els treballs. Però no van tenir raó.

L'any 2020 aconseguiren llençar a la venda aquest tipus de robots. Al principi tothom tenia por, estaven espantats d'allò que no havien vist mai: "Un robot cuinant i vivint a la meva casa? Quina bogeria!" Aquest tipus de comentaris s'escoltaven molt sovint pel carrer. Els primers anys d'estar al mercat va ser un fracàs. Però l'any 2025 hi va haver una crisi mundial, les hortalisses no eren comestibles, el gas per cuinar s'havia acabat i els subministres d'aigua potable eren molt escassos. I, en aquell moment, fou quan la venda de robots va augmentar un 85%.

Des del moment en què les vendes van augmentar, absolutament tot canvià. La gent estava més contenta i més segura, els lladres van disminuir i la crisi va desaparèixer en menys d'un any. En només dos anys es podia veure perfectament el canvi que els robots havien provocat en nosaltres. Totes les tecnologies augmentaren. Per exemple, quan estaves parlant amb algú per telèfon, si li premies un botó, apareixia un holograma en 3D o, a les cases, les cuines ja funcionaven soles, ja no calia netejar perquè tenien un dispositiu instal·lat. Al carrer, els cotxes podien volar i es van construir unes autopistes aèries. En els hospitals, els ferits o els morts van disminuir un 25% gràcies a tots els invents i totes les noves pastilles medicinals creades, la majoria per robots jowies.

I ara som a l'any 2028 i jo segueixo perfectament. Però ja no serveixo a les cases ja que els robots que tenen més de 800 anys es poden jubilar i descansar en pau amb altres robots i humans. Suposo que hi ha coses que no canvien mai i altres que molt.

Pseudònim: Dianita Lectora

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

Els robots d'Asimov

Si comparem els robots d'Asimov amb els d'avui dia o amb els del futur, no haurà gaires canvis. Els científics trobaran la cura a moltes malalties. I, si Déu vol, el càncer també en tindrà i ja no morirà ningú més per aquesta terrible malaltia. De la mateixa manera, també és molt possible que n'apareguin moltes de noves, de les quals caldrà buscar antídots.

També haurem inventat moltes noves eines per fer-nos la vida molt més fàcil. Segurament tothom tindrà robots a casa. N'hi hauran per a tot! Per cuinar, per netejar, per adormir-te, per pentinar-te... No haurem de fer gairebé res.

El combustible dels cotxes no estarà compost per petroli, utilitzarem molt més l'energia elèctrica per moure els nostres vehicles.

M'agradaria que la fam i la pobresa haguessin acabat. Però ho trobo molt complicat, ja que hi ha molta gent en aquestes condicions. Segurament la crisi haurà desaparegut.

La moda no serà la mateixa que la d'ara. Segurament la gent no voldrà tenir la pell morena, sinó pàl·lida, els cabells els portarem tots agafats o recollits

També crec que les telecomunicacions hauran canviat molt i que, per exemple, les notícies es transmetran per hologrames. Potser es podrà viatjar amb les teletransportacions.

En definitiva, un món no molt diferent, però amb nous invents i avenços tecnològics.

Pseudònim: Cafè dolç

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

"*Jo, robot*", l'obra escrita per Asimov, m'ha semblat que no s'allunya tant de la nostra realitat. Avui en dia molts depenem de les màquines o consumim molt de temps amb elles. La tecnologia ha canviat molt la vida dels humans i de tal manera que quan ens pregunten sobre el futur, imaginem ciutats amb cotxes voladors i molts robots pel mig, opino que no sóc l'única, sinó mirem el senyor Asimov, al segle XX pensava com seria el 2035 i ens el presenta en el seu llibre.

Feia poc ens semblava impossible veure persones llunyanes a temps real. Ara amb un ordinador, tablet o fins i tot mòbil i un programa o aplicació ens és molt fàcil. Però imagina poder-te comunicar amb algú a partir d'un holograma, a la pel·lícula podem presenciar-ne un i avui s'està treballant per crear i comercialitzar telèfons amb pantalles hologràfiques. Al Japó hi ha una cantant de nom Hatsune Miku, però no és una cantant normal i és que ni existeix. La seva veu és obra d'un programa i als concerts apareix per hologrames i projeccions.

El cotxe és una de les màquines que cada vegada es perfecciona més per ajustar-la a les nostres comoditats. En el futur d'Asimov tots els cotxes tindran pilot automàtic, el que disminuirà el nombre d'accidents. També seran més lleugers i no necessitaran rodes ni gasolina perquè funcionaran amb electricitat i levitaran. Nosaltres no ens quedem curts, què penses si et dic que ja existeix un cotxe capaç de volar? També hi ha cotxes que poden aparcar sols i quan noten l'aproximació amb un obstacle frenen, evitant un gran nombre d'accidents. Sobre levitar, al 2014 es va crear un monopati que levita i al Japó hi ha un tren que no frega amb la via.

Feia uns anys, quan anaves per l'autopista i et trobaves un peatge qui et cobrava solia ser una noia o un noi, però ara s'han substituït per màquines. A "*Jo, robot*" qui cobra les begudes, la roba, els aliments... són màquines, i és que fins i tot la creació de màquines acabarà sent la funció d'una màquina.

Però la tecnologia no té només una part dolenta, els avenços i progressos ens permeten millorar la vida d'aquells qui ho necessiten, per exemple, les persones en cadira de rodes, que manquen d'extremitats o pateixen altres discapacitats. Actualment s'utilitzen robots per a rehabilitacions. El senyor Cooper, protagonista de la pel·lícula, porta una pròtesis mecànica al braç esquerre i és tan semblant a un braç humà que ningú se'n adona, a més, pot fer totes les funcions d'aquest. Potser la nostra generació serà la que enginyi una d'igual.

El que més destaca de "*Jo, robot*" són els robots d'aparença humana, que han arribat al punt de guardar secrets i somiar. Els robots d'ara estan programats per fer funcions molt simples, però crec que amb el poder de la ment humana arribarà el dia en què puguem viure en el futur que Asimov somiava.

Pseudònim: Tsubasa Scarlet

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

En el nostre planeta hi ha molts tipus de robots, alguns més semblants i alguns més diferents que els d'Asimov (els NS).

Quan a mi em diuen la paraula robot, automàticament penso amb una estructura amb cara, braços, cames... com una persona o qualsevol robot del llibre *Jo, robot*, però en la nostra vida quotidiana en fem servir de diferents, com ara el famós robot *Roomba* que neteja el terra, aparells per ajudar a caminar la gent paraplègica, robots que transporten i reparteixen aliments en un hospital, o robots que t'ajuden a cuinar,...

Tant els robots d'Asimov com el nostres tenen la finalitat d'ajudar a les persones, ja sigui facilitant una tasca o fent-la. També, alguns dels nostres robots tenen aparença humana, però només alguns. Els dos tipus de robots han sigut una novetat ja que s'han venut en grans quantitats.

Si comparem els d'aparença humana, la primera diferència que hi ha és que els NS5, es mouen i parlen amb molta facilitat, en canvi els robots del nostre planeta, no van tan lleugers i van més lents a l'hora de parlar. També, els d'Isaac Asimov, tenen una cara molt semblant a la de l'espècie humana. Quan a semblances podríem parlar dels sentiments, cap dels dos robots en té, excepte el robot protagonista, o podríem parlar de la seva feina, que com ja he dit abans, es basa en facilitar diferents tasques als humans.

A la vida real hi ha molts robots l'aparença dels quals és diferent de la dels humans, en serien un exemple el mòbil o l'ordinador. Alguns d'aquests, mentre va funcionant o quan han acabat la seva feina t'ho fan saber "parlant".

Quan he escrita això, els robots del llibre encara no s'havien tornat "dolents".

Pseudònim: Nis

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

A mesura que passa el temps la tecnologia va avançant i es van inventant més robots. De moment ja n'hi ha bastants, però cada vegada n'hi haurà més de tipus diferents. Actualment no n'hi ha que siguin capaços de fer tantes feines o parlar com una persona normal, com els de la pel·lícula.

Algunes de les diferències són que, a la pel·lícula, els robots del model NS5 són més evolucionats, els moviments són molt més fluids, lleugers, igual que la manera de parlar. Tenen una forma semblant als humans, tot i que a la realitat ja n'hi ha algun que l'han fet assemblar a un humà, però no tant. En canvi, en Sony es diferencia dels altres perquè té sentiments, secrets, somnis i obeeix els humans per sobre de tot.

Les semblances són que els dos tipus de robot s'han creat per servir els éssers humans, és a dir, fer més fàcil la seva vida i per satisfer les necessitats que tenen. Els robots que ara existeixen serveixen per netejar, per ajudar a caminar les persones que no poden, per cuinar, com per exemple la Thermomix, el Desfibril·lador Extern Automàtic (DEA) que és molt eficient en cas d'una parada cardíaca, etc. La forma que tenen no té res a veure, la majoria no s'assemblen als humans, tots tenen una forma diferent. Aquests últims dies s'ha presentat un robot que de moment és dels que s'assembla més a les persones, però tot i així els moviments són secs i la veu pausada.

Trobo que encara falta temps perquè surtin robots com els de Jo, Robot, però si la tecnologia continua avançant tant ràpid com en els últims anys, amb el pas del temps crec que s'acabaran inventant coses inimaginables.

Pseudònim: Eunicorn

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

Som al 2050 i el sòl de la Terra està en estat crític, per això han donat l'alerta màxima i la gent més rica ha pogut viatjar fins a Mart on el sòl és molt millor.

L'Arnau és un noi de pares rics els quals han tingut la sort de poder viatjar cap a Mart amb un creuer de luxe gegantí, sense haver de pagar res.

Ell sempre ha tingut tot el que volia sense haver de moure ni un dit. Els seus pares sempre estaven fora de casa per tant ell tenia una dotzena de criades només per ell. Ell sempre vesteix em la roba més nova del mercat fins i tot compra les noves col·leccions de roba abans de que surtin a la venta.

Per altre banda la gent de classe mitjana-baixa té d'emigrar amb transbordadors on només s'hi pot anar assegut o dret i tenen de pagar una quantitat de 50€ per cap. L'Èric és un nen de classe mitjana-baixa que no es pot permetre viatjar amb la classe alta si no que fins fa uns dies encara vivia a la terra treballant amb el seu pare i la seva mare per poder-se pagar el transport fins a Mart.

L'Èric acaba d'arribar a Mart i està contentíssim, ell creu que la vida serà com era a la Terra el que ell no s'espera es que la societat seguirà dividida en dos: La classe Alta i la classe Baixa, i les dues zones estaran a punta i punta del planeta i els "rics" no veuran mai a els "pobres".

La vida de l'Arnau no es veurà afectada pel trasllat, ell seguirà fent el mateix que feia a la Terra, estar al sofà, a l'ordinador o a la televisió per satèl·lit que ara serà molt millor.

En canvi el pobre Èric tindrà de treballar a jornada completa en els camps de recol·lecta d'aliments, i ara que el sòl de Mart es millor tindrà de treballar encara més hores per poder mantenir la seva família.

Han passat 50 anys i l'Èric ja s'ha jubilat i ell viu la vida tranquil·lament ha treballat tota la seva vida però ara pot disfrutar d'una vida més pausada, en canvi l'Arnau és un empresari des dels 30 anys, treballa els 365 dies de l'any sense vacances.

Diguem que l'Èric que abans treballava sempre, ara disfruta de la vida i l'Arnau que abans no fotia l'ou ara treballa com un esclau.

Com creus que serà la vida després que et jubilis?

Pseudònim: Celdoni

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

Recordo perfectament aquell dia de gener de l'any 2127. Fora plovia i jo era a la meua habitació, estirat i llegint el meu llibre preferit. Les gotes impactaven contra la finestra i es veien llamps a la llunyania. M'havia llegit aquell llibre més de cinc cops però seguia agradant-me com el primer dia. La robòtica m'encantava.

Vaig sentir la porta obrint-se. El meu pare ja era a casa.

-Hola pare, com ha anat la jornada? –vaig saludar mentre arribava al rebedor

-Bé fill, com sempre –va contestar.

Va penjar la jaqueta i em va fer un petó acompanyat d'un somriure forçat. Vaig intuir que alguna cosa no anava bé.

-Passa res, pare?

-Segeix-me, he d'explicar-te una cosa.

Aquell aire misteriós no m'agradava, i el meu pare no es solia comportar d'aquella manera. Vaig seguir-lo fins la biblioteca, i en arribar, es va dirigir cap a un prestatge en concret i en va treure un petit llibre. Va netejar la pols i el va portar cap a mi.

-Necessito que miris la portada d'aquest llibre. Et sona? –Va preguntar, tot posant-me'l davant dels nassos.

-És clar, pare. "Jo, Robot" és un dels meus llibres preferits –vaig contestar sorprès.

-I de l'autor? Què en penses sobre ell? T'agrada? –va insistir

-Isaac Asimov és el meu escriptor preferit. Pare, de què va tot això? –vaig preguntar estranyat.

-És complicat –va contestar-me. Va començar a fer voltes i a ficar-se nerviós. –Fill, potser no em creus, però aquest home és el teu besavi.

Havia escoltat bé? Isaac Asimov, el meu besavi?

-Fa unes dècades –va seguir- després del Gran Incident, els robots van ser prohibits i per consegüent, els seus llibres també. Tot el relacionat amb la robòtica va ser vetat. Nosaltres som els únics que conservem els seus llibres perquè formen part de la nostra família. Que t'agradi tant la robòtica no és casualitat, Jan. Et ve als gens, i he esperat fins avui per explicar-t'ho.

-Està bé... i... què és el Gran Incident?

-Veuràs, abans que nasquessis, els robots eren tendència, estaven de moda. El que Isaac narrava als seus contes començava a fer-se realitat. Un dia, però, un error de càlcul va provocar que alguns robots s'espatllessin, fins al punt d'arribar a assassinar als seus amos. Per sort, va poder-se parar a temps abans que es produís una desgràcia.

-Per què no me n'havia assabentat d'això? –vaig preguntar, encara glaçat.

-Ningú no vol recordar-ho i n'està mal vist parlar del tema, tot i que jo sé que aquell error va ser humà, i els robots no en tenien cap culpa –va dir entristit el meu pare. –Vull que facis una cosa, però no et sentis pressionat. D'acord? T'he explicat tot això perquè sé que tu voldries ser enginyer i dissenyar robots. I això no ho podràs fer si no demostres primer que els robots no són perillosos per la societat. Segur que el teu besavi se sentiria molt orgullós si ho aconseguissis.

Pseudònim: Jo, Robot

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

En John era un noi de vint-i-un anys molt intel·ligent. No era gaire alegre, ja que no tenia amics i mai sortia de casa. Els seus antics companys de classe l'intentaven integrar al seu grup, però la seva timidesa el guanyava i fèia que mai es relacionés amb cap d'ells. La seva soledat cada dia era més gran, i un dia va decidir començar un nou projecte perquè li canviés la vida i pogués ser feliç. Va pensar que si creava un robot que pensés les mateixes coses que ell i tingués els mateixos gustos podria tenir un gran amic que l'entengués i li durés per tota la vida.

Van passar quinze anys i el projecte ja estava finalitzat. Per fi havia aconseguit el seu objectiu, en Mark, el seu nou robot que portava anys desitjant. Els primers dies van ser perquè en Mark aprengué una sèrie de normes. Mesos més tard, en John i en Mark ja s'havien fet inseparables. Ja no se sentia sol, i tenia un amic a qui li podia confiar totes les penes i bons moments. Amb el temps, en Mark va anar agafant personalitat pròpia; al principi era un robot molt amable, divertit i juganer, que donava tema de conversa a tothom, i era conegut per tota la ciutat. L'amistat entre en John i en Mark cada vegada era més fotta, i per fi en John se sentia feliç.

Però en un any i mig, les coses van començar a canviar. En Mark va començar a equivocar les ordres, va començar a destruir i trencar tot el que tenia davant seu, fins i tot va haver moments en què davant de certs conflictes entre les tres lleis de la robòtica, el robot es tornava agressiu. Llavors la família va decidir treure-li la bateria per por a que acabés causant danys als ciutadans.

En John va estar dos mesos sense sortir de casa, no oblidava els bons moments viscuts amb en Mark, però més endavant va començar a fer amics i va entendre que els robots no tenen sentiments. Se sentia bé.

La vida li va somriure, tot i que mai va poder oblidar en Mark, el seu gran i millor amic.

Pseudònim: John

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

Era una història molt bonica la que compartien en Kott i el seu robot. Feia molts anys que el tenia, i gràcies a ell era feliç després de la mort de la seva dona. El problema va aparèixer al cap de molts anys, gairebé catorze.

Era un matí tranquil de primavera, hi havia ocells cantant i els arbres ja havien florit. Es respirava pau i harmonia a casa seva. Com cada diumenge, en Kott i el seu entranyable robot van sortir a fer un passeig pels voltants del poble. La gent ja no els mirava malament, s'havien acostumat a la tendresa del robot i no els hi semblava cap ésser maleït.

Anaven caminant per un camí estret, de sorra, parlant com si fossin amics de tota la vida... quan es va sentir un crit. En aixecar la mirada, en Kott es va trobar amb una dona, amb les mans al turmell i cara de molt dolor. Quan li va preguntar si es trobava bé, la dona es va posar a plorar. Li va dir que s'havia entrebancat i li feia molt mal el peu. Kott la va voler ajudar i la va portar a casa seva on va estar-hi fins a recuperar-se.

Durant aquest període de temps, els hi va donar temps a conèixer-se i fer-se amics, o alguna cosa més que amics. En Kott mai s'havia sentit tan bé des de la pèrdua de la seva estimada.

Però mentrestant, el robot era desplaçat. Cada dia que passava estava més allunyat del seu estimat senyor, i no podia viure d'aquella manera. Fins que un dia va decidir marxar. Sabia que ell tan sols era ferralla que no podia lluitar contra l'amor humà.

Va caminar dies i nits, va viure dies plujosos, assoleiats i nevats. Però res va poder combatre l'enyorança que sentia pel senyor Kott, que cada dia es convertia en una punxada més intensa que va acabar destruint-lo per sempre més.

Pseudònim: Sr. Kott

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

Quan parlem de semblances i diferències entre robots ja siguin els d'ara o els de d'aquí tres dècades, l'autèntica realitat és la capacitat de millora, intel·ligència artificial en el propi autoaprenentatge de la màquina i no tant en l'ànima o suposada transició a un món creat o no pel ésser humà.

Les anomenades tres lleis d'Asimov no crec que puguin ser el refent a tenir en compte per extrapolar les actuacions d'una Roomba d'avui i el RX-2050 multimax creat a l'any 2050. Si reflexionen de forma pragmàtica sobre aquesta situació podem concloure que qualsevol màquina creada per nosaltres inherentment ja compleix les lleis de de l'escriptor: Aquesta no ens danyarà, estarà programada per obeir-nos i la tercera llei s'acompleix entenent que si nosaltres necessitem menjar tres vegades al dia, els robots quan detecten que els seus acumuladors s'esgoten retornen al punt de llum fins que es queden ben tips. I així continuar facilitant-nos l'existència.

Respecte a si realitzem una valoració més filosòfica de la qüestió que ens aborda podem entendre que si totes les agrupacions d'humans a petita o a gran escala disposen d'un ser superior o fins i tot més d'un, els programaris actuals com ara Lisp o prolog estan millorant l'autoaprenentatge, per què en un futur les RX-2050, puguin arribar a qüestionar-se que hi ha darrere del seu creador humà.

Pot ser o pot ser no, les màquines passen en l'any 2050 pels nostres llars i per suposat formaran part important en les nostres vides però únicament si una gran massa global les pot sufragar, sinó i casi amb total seguretat es quedaran relegades només a usos molt particulars i per a àmbits molt reduïts.

Pensem que si a l'any 1969 quan l'home es passejava per la terra li haguessin dit com veia a l'home cinquanta anys després?, no seria d'estranyar que poguessi haver pensat que s'hauria millorat tant la tecnologia i abaratit tant el seu ús que de segur hauria afirmat que avui estaríem tots passejant-nos els caps de setmana en el nostre xaletet en la cara oculta de la lluna.

Pseudònim: Dagin Write

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

L'obra d'Asimov neix quan els robots s'incorporen en certes feines que fins aquell moment les havia fet l'home. Els diferents capítols de l'obra transcorren durant èpoques diferents, començant des de que els robots comencen a parlar i acabant amb robots molt sofisticats que poden arribar a controlar l'economia mundial. Tot això, sempre tenint present les "tres lleis de la robòtica". Podria ser també que aquesta obra hagués estat feta com a justificació per als robots i per a la seva supervivència en l'actualitat, davant dels atacs dels obrers que veien en perill la seva feina, i també una justificació d'aquests davant la societat.

Aquesta obra per tant, neix als inicis de l'època dels robots, i planteja els problemes que poden tenir els robots.

El tema del llibre com ja he dit és la utilització del robot en la societat actual. L'home, crea robots per resoldre problemes, tot i que el robot ja en presenta per si sol. Això, tal i com explica en aquest llibre pot arribar a ser una substitució dels humans.

Els robots d'Asimov, eren una estructura de ferro en forma de persona, que estaven disposats a fer el que el seu amo els manava. Els seus primers robots, eren unes estructures que, per la seguretat dels viants, només es podien moure si el seu amo els pujava a l'esquena. A la nostra vida diària, els robots estan programats per fer feines concretes (aspirador, microones, ordinador...) Però no n'hi ha un de sol que pugui fer totes les funcions de l'esser humà. Els robots d'Asimov tenien aparença física d'esser humà, en l'actualitat, tenen formes molt diverses segons la tasca que hagi de dur a terme.

Actualment, els robots pensen per nosaltres i això no ens permet obrir el nostre cervell ni ampliar-lo de coneixement. És possible que en un futur els robots anul·lin a l'espècie humana?

Pseudònim: EVA

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: Quan Asimov va escriure aquest llibre els robots eren objectes de ciència ficció, però ara són objectes reals ben presents en la nostra societat. **Quines semblances i quines diferències hi ha entre els robots d'Asimov i els nostres?**

Els pares de la Maria es guanyaven molt bé la vida, i fa dos anys van decidir comprar una casa "intel·ligent" als afores de la ciutat. Una casa d'aquelles on hi ha robots aspiradors, fregadors, de vigilància i moltes coses més. Clar, això volia dir que estaven rodejats de robots pendents d'ells a tothora, que ho veien i ho sentien tot.

Vet aquí que un dia, la Maria va voler organitzar una festa de carnestoltes. Els convidats van arribar amb tota mena de vestits: de superherois coneguts, de pallasos que feien por, de dimonis i àngels, de guerrers romans... Els últims en arribar van ser una colla d'amics que anaven disfressats de robots. Però no els robots clàssics, amb forma humana, amb llumets de colors, rellotges, antenes i molles. Van venir disfressats de microones, de cafeteres i fins i tot de rentaplats. Els robots intel·ligents de la casa es van enfurismar, veient com els electrodomèstics, unes màquines sense intel·ligència ni consciència, prenién el títol de "robots".

Així va ser quan, un dia que la família de la Maria havia sortit de vacances, els robots de la casa van organitzar la seva pròpia festa de carnestoltes. El robot aspirador, que era el que es movia més per la casa, va dir que havia vist un llibre a les lleixes de l'habitació de la Maria anomenat *Jo, robot*, que pintava els robots com si fossin antropomòrfics, de metall, i que servien per fer les feines brutes que no podia fer l'home. Als robots, això els va semblar totalment absurd, ja que els robots actualment no són gens semblants a l'ésser humà, però es van esforçar igualment per fer de la seva disfressa la més maca de la festa.

El robot fregador va arreplegar un pal de fregar i se'l va posar al cap, fent de cabells, i també va agafar dos tubs de cartró que feien de braços.

El robot de vigilància, pobret, no es podia pas disfressar, ja que tan sols era un sistema informàtic dins la casa, amb una sola pantalla des d'on ho veia tot. Els altres robots, però, es van encarregar de buscar unes teles ben boniques i les van penjar sota la pantalla, fent la forma d'un cos.

El robot tallagespa es va voler lluir fent-se un cos de fustes. Va agafar una taula vella que hi havia al garatge i la va tallar a mida, i hi va enganxar alguns llumets per fer bonic.

Finalment, el robot aspirador va voler ser el més original, i va aspirar tota la casa, i va treure tota la pols. Quan la va tenir tota, la va modelar fins a agafar una forma humana. Això sí, aquest era el vestit més embrutidor de la casa.

Així és com els robots es van sortir amb la seva, rememorant els temps passats i reflexionant sobre el canvi en els robots d'avui en dia.

Ara bé, la cara dels pares de la Maria en arribar a casa no l'oblidaran mai.

Pseudònim: Ment positrònica